

Дело C–275/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

28 април 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesverwaltungsgericht (Австрия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

22 април 2021 г.

Жалбоподател:

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Ответници:

Republik Österreich

Bundesbeschaffung GmbH

Предмет на главното производство

Производство по обжалване на едно или няколко решения в процедура за възлагане на обществена поръчка

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на Директива 89/665/ЕИО и на Регламент (ЕС) № 1215/2012; съответствие с правото на Съюза на националното законодателство относно такси за правна защита в рамките на производство по обжалване пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, наричан по-нататък „BVwG“) и на последиците от неплащането на тези такси; член 267ДФЕС.

Преюдициални въпроси

1. Представява ли производство по обжалване пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд), което се провежда в изпълнение на Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС, спор по гражданско или търговско дело съгласно член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела? Представява ли подобно производство по обжалване съгласно горния въпрос най-малкото гражданскоправен въпрос съгласно член 81, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)?

2. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли принципът на равностойност да се тълкува в смисъл, че той предоставя субективни права на частноправния субект спрямо държавата членка и не допуска прилагането на австрийски национални разпоредби, съгласно които, преди да разгледа жалба, с която трябва да се иска отмяната на самостоятелно обжалваемо решение на възлагащ орган, съдът трябва да определи вида на процедурата за възлагане на обществена поръчка и (прогнозната) стойност на поръчката, както и сумата от обжалваните самостоятелно обжалваеми решения по конкретни процедури за възлагане на обществени поръчки, съответно евентуално и обособените позиции по конкретна процедура за възлагане на обществена поръчка, така че впоследствие евентуално съдията — председател на компетентния съдебен състав, да постанови решение за корекция на допълнителните такси и после, в случай на неплащане на таксите, съдебният състав, който в случай на загуба на друго право е компетентен по жалбата, да начисли съдебните такси преди или най-късно едновременно с отхвърлянето на жалбата поради неплащане на допълнителните такси, ако по други гражданскоправни въпроси в Австрия, като например при искиове за щети или за преустановяване на нарушение на конкурентното право, неплащането на такси не е пречка за разглеждането на жалбата, независимо от обстоятелството дали в някакъв размер са дължими такси за правна защита, и ако също така, както за сравнение е в Австрия, неплащането на такси за жалби срещу административни решения, но и на такси за обжалване, съответно ревизионно обжалване на решения на административните съдилища пред Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд) или пред Verfassungsgerichtshof (Конституционен съд) не води до отхвърлянето им поради неплащане на таксите?

2.1. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли принципът на равностойност да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на австрийски национални разпоредби, съгласно които преди разглеждане на молба за издаване на обезпечителна заповед като предвидената в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС, съдията — председател на състав от един

съдия, следва да постанови решение за корекция на таксите поради неплатени в пълен размер фиксирани такси и да отхвърли молбата за издаване на обезпечителна заповед поради неплатени такси, ако в други случаи при гражданскоправни иски в Австрия съгласно *Gerichtsgebührengesetz* (Закон за съдебните такси) по правило освен таксите за иска по първоинстанционното производство не трябва да се плащат допълнителни фиксирани съдебни такси за подадена заедно с иска молба за издаване на обезпечителна заповед, и ако за молби за признаване на суспензивното действие, които се подават заедно с жалба срещу административно решение до административния съд, ревизионна жалба до *Verwaltungsgerichtshof* (Върховен административен съд) или жалба до *Verfassungsgerichtshof* (Конституционен съд) и които функционално имат същата или подобна цел за правна защита като молбата за обезпечителна заповед, не трябва да се плащат отделни такси по тези акцесорни молби за признаване на суспензивното действие?

3. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли изискването съгласно член 1, параграф 1 от Директивата на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237, наричана по-нататък „Директива 89/665/ЕИО“), изменена с Директива 2014/23/ЕС, *решенията, взети от възложителите, да могат да бъдат обжалвани, и по-специално възможно най-бързо*, да се тълкува в смисъл, че това изискване за най-кратки срокове предоставя субективно право на бързо производство по обжалване и че то не допуска прилагането на австрийски национални разпоредби, съгласно които преди разглеждане на жалба, с която трябва да се иска отмяната на самостоятелно обжалваемо решение на възлагащ орган, съдът дори и в случай на непрозрачно проведени процедури за възлагане на обществени поръчки във всички случаи трябва да определи вида на процедурата за възлагане на обществена поръчка и (прогнозната) стойност на поръчката, както и сумата от обжалваните самостоятелно обжалваеми решения по конкретни процедури за възлагане на обществени поръчки, съответно евентуално и обособените позиции по конкретна процедура за възлагане на обществена поръчка, така че впоследствие евентуално съдията — председател на компетентния съдебен състав, да постанови решение за корекция на допълнителните такси и в случай на неплатени такси съдебният състав, който в случай на загуба на друго право, е компетентен да постанови решението по жалбата, да начисли съдебните такси преди или най-късно едновременно с отхвърлянето на жалбата поради неплатени допълнителните такси?

4. Като се има предвид изискването за прозрачност съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС и другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли правото на справедлив съдебен процес съгласно член 47 от

Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, 2012 г., стр. 391, наричана по-нататък „Хартата“) да се тълкува в смисъл, че то не допуска прилагането на австрийски национални разпоредби, съгласно които преди разглеждане на жалба, с която трябва да се иска отмяната на самостоятелно обжалваемо решение на възлагащ орган, съдът дори и в случай на непрозрачно проведени процедури за възлагане на обществени поръчки във всички случаи трябва да определи вида на процедурата за възлагане на обществена поръчка и (прогнозната) стойност на поръчката, както и сумата от обжалваните самостоятелно обжалваеми решения по конкретни процедури за възлагане на обществени поръчки, съответно евентуално и обособените позиции по конкретна процедура за възлагане на обществена поръчка, така че впоследствие евентуално съдията — председател на компетентния съдебен състав, да постанови решение за корекция на допълнителните такси и в случай на неплатени такси съдебният състав, който при загуба на друго право е компетентен по жалбата, да начисли съдебните такси преди или най-късно едновременно с отхвърлянето на жалбата поради неплатени допълнителни такси?

5. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли принципът на равностойност да се тълкува в смисъл, че той предоставя субективни права на частноправния субект спрямо държавата членка и не допуска прилагането на австрийски национални разпоредби, съгласно които при неплатени фиксирани такси за търсене на защита по съдебен ред срещу решения на възложител по смисъла на Директива 89/665/ЕИО във валидната ѝ редакция фиксирани такси (съответно евентуално и за търсене на защита по съдебен ред за установяване на незаконосъобразност във връзка с възложена поръчка) (само) съдебен състав на административен съд в качеството му на правораздавателен орган може да начислява неплатени, но дължими фиксирани такси (с произтичащата от това за задълженото лице ограничена възможност за правна защита), ако в други случаи такси за искове и жалби по гражданскоправни производства поради неплащане се начисляват с административно решение съгласно *Gerichtliches Einbringungsgesetz* (Закона за съдебните такси), и ако също така такси по административното право за жалби до административен съд, съответно до *Verfassungsgerichtshof* (Конституционен съд), съответно такси за ревизионни жалби до *Verwaltungsgerichtshof* (Върховен административен съд) поради неплатени такси по правило се начисляват с решение на административен орган, срещу което (а именно: решение за начисляване на такси) по правило винаги може да се подаде жалба до административен съд и след това отново да се подаде ревизионна жалба до *Verwaltungsgerichtshof* (Върховен административен съд) или жалба до *Verfassungsgerichtshof* (Конституционен съд)?

6. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че сключването на рамково споразумение само с един икономически оператор съгласно член 33,

параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС представлява сключване на договор, предвидено в член 2а, параграф 2 от Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС, и че следователно решението на възложител, с което се определя с кой икономически оператор по член 33, параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС трябва да се сключи това рамково споразумение, представлява решение за възлагане на обществена поръчка съгласно член 2а, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС?

6.1. Трябва ли изразът в член 33, параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС „*поръчките, основаващи се на това рамково споразумение*“ да се тълкува в смисъл, че основаваща се на рамково споразумение поръчка е налице, когато възложителят възлага отделна поръчка, като се позовава изрично на сключеното рамково споразумение? Или цитираният израз „*поръчките, основаващи се на това рамково споразумение*“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато е изчерпан общият обем във връзка с това споразумение по смисъла на решение на Съда на Европейския съюз по дело С-216/17, точка 64, вече не е налице поръчка, която се основава на първоначално сключеното рамково споразумение?

6.2. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 6.1:

Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли членове 4 и 5 от Директива 2014/24/ЕС да се тълкуват в смисъл, че прогнозната стойност на отделна поръчка, основана на рамковото споразумение, представлява винаги прогнозната стойност съгласно член 5, параграф 5 от Директива 2014/24/ЕС? Или прогнозната стойност съгласно член 4 от тази директива при отделна поръчка, основана на рамково споразумение, е онази стойност на поръчката, която е резултат от прилагането на член 5 от тази директива за определянето на прогнозната стойност на отделната, основана на рамковото споразумение поръчка за доставка?

7. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли правото на справедлив съдебен процес съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, 2012 г., стр. 391) да се тълкува в смисъл, че той не допуска прилагането на разпоредба, съгласно която посоченият в спора по възлагането на обществена поръчка възложител трябва да предостави цялата необходима информация и да представи всички необходими документи, при положение че е възможно да бъде постановено съответно друго неприсъствено съдебно решение за негова сметка — когато членовете на органите или служителите на този възложител, които от негово име трябва да предоставят тази информация, по този начин по-специално рискуват срещу тях самите евентуално да бъде възбудено дори наказателно преследване във връзка с предоставянето на информация или представянето на документи?

8. Като се има предвид допълнително правото на ефективни правни средства за защита съгласно член 47 от Хартата и останалите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли изискването по член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/24/ЕС, процедурите за възлагане на обществени поръчки да могат по-специално да бъдат ефективно обжалвани, да се тълкува в смисъл, че тези разпоредби предоставят субективни права и не допускат прилагането на национални разпоредби, съгласно които лицето, което търси правна защита, е длъжно да посочи в своята жалба конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка и конкретното самостоятелно обжалваемо решение, дори и когато при процедура за възлагане на обществена поръчка без предварително обявление това лице по правило няма да знае дали възложителят е провел непрозрачни за жалбоподателя процедури за пряко възлагане съгласно националното право или непрозрачни за жалбоподателя процедури на договаряне без предварително обявление, съответно дали са проведени една или няколко непрозрачни процедури за възлагане на обществени поръчки с едно или няколко обжалваеми решения?

9. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли изискването за справедлив съдебен процес съгласно член 47 от Хартата да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба предоставя субективни права и не допуска прилагането на национални разпоредби, съгласно които лицето, което търси правна защита, е длъжно да посочи в своята жалба конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка и конкретното самостоятелно обжалваемо решение, дори и когато в процедура за възлагане на обществена поръчка без предварително обявление това лице по правило не може да знае дали възложителят е провел непрозрачни за жалбоподателя процедури за пряко възлагане съгласно националното право или непрозрачни за жалбоподателя процедури на договаряне без предварително обявление, съответно дали са проведени една или няколко процедури за възлагане на обществени поръчки с едно или няколко обжалваеми решения?

10. Като се имат предвид другите разпоредби от правото на Съюза, трябва ли изискването за справедлив съдебен процес съгласно член 47 от Хартата да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба предоставя субективни права и не допуска прилагането на национални разпоредби, съгласно които лицето, търсещо правна защита, е длъжно да плаща фиксирани такси в неизвестен за него към момента на подаване на жалбата размер, тъй като при непрозрачна за него процедура за възлагане на обществена поръчка без предварително обявление жалбоподателят по правило не може да знае дали възложителят е провел процедури за пряко възлагане по националното право или непрозрачни процедури за договаряне без предварително обявление и каква е прогнозната стойност на поръчката в евентуално проведена процедура за възлагане без предварително обявление, съответно колко самостоятелно обжалваеми решения вече са взети?

Посочени разпоредби от правото на Съюза

Договор за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), по-специално член 81, параграф 1

Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент № 1215/2012“), по-специално член 1, параграф 1, член 35

Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС, по-специално член 1, параграф 1, член 2, параграф 1, буква а), член 2а, параграф 2

Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, по-специално член 33, параграф 3

Харта на основните права на Европейския съюз, по-специално член 47

Посочени разпоредби от националното законодателство

Bundesvergabegesetz 2018, BGBl I 2018/65 (Федерален закон за възлагане на обществени поръчки от 2018 г., наричан по-нататък „BVergG“), по-специално членове 2, 31, 46, 142 и сл., 334, 336, 340 и сл., 344, 350, 353, 354, 356, 382

Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz (Общ закон за административното производство, наричан по-нататък „AVG“), по-специално членове 49 и 51

BVwG-Pauschalgebührenverordnung Vergabe 2018 (Наредба за фиксираните такси на Федералния административен съд от 2018 г., BVwG-PauschGebV Vergabe 2018, BGBl II 2018/212 (наричан по-нататък „Pauschalgebührenverordnung“))

Посочените разпоредби от BVergG и Pauschalgebührenverordnung могат да се обобщят, както следва:

– Условие за подаването на жалби преди възлагането на поръчката, с които самостоятелно обжалваеми решения на възложители се обявяват за недействителни, т.е. могат да бъдат отменени по смисъла на Директива 89/665/ЕИО във валидната ѝ редакция, е поръчката по процедурата все още да не е възложена. Ако поръчката вече е възложена, е възможен само установителен иск.

– С жалби може да се иска единствено отмяната на самостоятелно обжалваемо решение, като какво точно е съответното самостоятелно обжалваемо решение може да се установи от вида на процедурата за

възлагане на обществена поръчка, посочен в предвидения за това каталог по член 2, точка 15, буква а) от BVergG.

– Пряко възлагане като предвиденото в член 46 от BVergG понастоящем е допустимо само за поръчки на стойност до 100 000 EUR, определена на базата на съответната наредба.

– Издаването на обезпечителна заповед като предвидената в членове 350 и сл. от BVergG (в правото на Съюза — в член 2 от Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС) е допустимо единствено с цел да се обезпечи жалбата срещу, самостоятелно обжалваемите решения по конкретни процедури за възлагане на обществена поръчка. Не се допуска издаването на обезпечителна заповед въз основа на член 351 от BVergG след възлагането на поръчката.

– В член 344, параграф 1 и член 350, параграф 2 от BVergG е предвидено, че жалбоподателят е длъжен да посочи процедурата за възлагане на обществена поръчка и обжалваните решения на възложителя по тази процедура, като тези решения трябва да са самостоятелно обжалваеми съгласно каталога по член 2, точка 15 от BVergG.

– От член 344, параграфи 1 и 2, както и от член 350, параграф 2 от BVergG следва, че жалба и подадена за обезпечаването ѝ молба за издаване на обезпечителна заповед по правило винаги се подават във връзка само с едно решение на възложител.

– Що се отнася до жалбите относно пряко възлагане, фиксираната такса, която трябва да се плати, е по 324 EUR на процедура и на самостоятелно обжалваемо решение. За допълнително подадена молба за издаване на обезпечителна заповед допълнително се начисляват 50 % от тази такса, което прави по 486 EUR (на процедура за пряко възлагане).

Кратко изложение на фактите и на производството

1. Фактите, изложени в резюмето на преюдициалното запитване по дело C-274/21, и ходът на производството са същите и по настоящото дело.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

2. Съображенията на запитващата юрисдикция по същество са същите като тези в преюдициалното запитване по дело C-274/21. В това отношение се прави позоваване на точки 13—106 от резюмето на това преюдициално запитване. В настоящото запитване по въпроси 6 и 6.2 допълнително се посочва следното:

3. В това отношение от допълнително значение за изхода на настоящото дело е въпросът относно приравняването на решението за сключване на рамково споразумение само с един предприемач с решението за възлагане на поръчка по смисъла на Директива 89/665/ЕИО, изменена с Директива 2014/23/ЕС, тъй като съгласно националното право установителен иск е допустим само когато е във връзка с хипотеза, в която неправомерно не е постановено решение за възлагане на поръчка, и тъй като, като се има предвид потвърденото от Съда на Европейския съюз приравняване на решението за сключване на рамково споразумение с решението за възлагане, този установителен иск съгласно тук застъпеното становище би бил в съответствие с правото на Съюза дори и когато е сключено рамково споразумение, без преди това да е било взето решение с кой предприемач да се сключи това рамково споразумение.
4. По въпрос 6.2, поставен при условията на евентуалност: с този въпрос, поставен при условие, че отговорът на въпрос 6.1. е утвърдителен, BVwG иска да установи по какви правила се изчислява прогнозната стойност на отделна поръчка, която е основана на рамково споразумение по смисъла на член 33, параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС. Ако стойността на отделната поръчка се изчислява по същия начин като тази на рамковото споразумение, при сключено рамково споразумение на горния стойностен праг, каквото в случая се приема, че е налице, винаги ще има възможности за правна защита в съответствие с правото на Съюза, които са предвидени в Австрия за горния стойностен праг. Ако стойността на поръчките следва да се изчислява въз основа на правилата от правото на Съюза за договорите за доставка, съгласно BVergG в Австрия евентуално биха се прилагали (само) правилата за правна защита по-специално за установителни иски за долния стойностен праг, като освен това е възможно да се приемат за напълно разрешени отделни поръчки на стойност съответно под приложимия в страната долен стойностен праг от 100 000 EUR, освен ако за поръчки, основани на рамково споразумение, по принцип не са приложими правилата за изчисляване по член 5, параграфи 9 или 11 от Директива 2014/24/ЕС.